

EDWARD HIGGINS, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

ALFRED LOCKYER, DIVIISI-KOMANDÖR

Nr. 37

AUGUST 1932

4. AASTAKÄIK

Kui langesid Jeeriko müürid.

JA Jehoova ütles Joosuale: „Vaata, ma olen Jeeriko ja tema kuninga ja vägevad vahvad mehed su kätte annud. Ja teie peate linna ümber käima, kõik, kes sõjamehed, linna ümber piirates üks kord; nõnda pead sa kuus päeva tegema. Ja seitse preestrit peavad seitse jäärasarve pasunat laeka ees kandma... Ja kõik rahvas peab suure häälega karjuma, ja linna müür peab oma paigalt maha langema.“

Ja Joosua kutsus preestrid, öeldes nende vastu, mida Jehoova talle teada annud, ja kutsus rahva ja kõneles nende vastu. Siis kandsid preestrid seitse jäärasarve pasunat Jehoova ees, nad läksid ja puhusid pasunatega, kuna Jehoova seaduselaeas käis nende järel. Ja nemad piirasid linna üks kord ümber ja tegid nõnda kuus päeva. Seitsmendal päeval käisid nad varahommikul koidu ajal linna ümber seitse korda. Ja seitsmendal korral, kui preestrid pasunatega puhusid, ütles Joosua rahva vastu: „Karjuge, sest Jehoova on linna teie kätte annud! Ja linna ja kõik, mis sääl sees, peab sootumaks ära kaotama Jehoovale. Kõik hõbe ja kuld, ja vask- ja raudriistad, need on Jehoovale pühad.“ Ja rahvas karjus ja preestrid puhusid pasunatega, ja kui rahvas pasuna häält kuulis ja suure häälega karjus, siis sündis, et müür sinna paika maha langes, ja rahvas läks üles linna, ja said linna kätte.

Ja nad kaotasid sootumaks kõik, mis linnas oli, mööga teraga nii hästi mehed kui naised, poisid kui vanad, härjad ja pudulokused ja eeslid. Ja põletasid linna ära tulega, ainult nõbeda ja kulla, vask- ja raudriistad panid nad Jehoova koja varanduse sekka. Aga hoora Raabi ja tema pere ja kõik, mis tal oli, jättis Joosua elusse, seepärast, et ta oli ära peitnud käskjalad, keda Joosua oli läkitanud Jeerikot salaja vaatama.

Aga Joosua vandus sel ajal ja ütles: „Äranced tud on see mees Jehoova ees, kes ette võtab sedasina Jeeriko linna üles ehitada: oma esimese poja eest rajab ta seda, ja oma nõorema eest paneb ta selle värava ette.“

Ja kuninga Ahabi päevil chitas üks Peeteli mees Hiel Jeeriko üles, Jehoova sõna mööda, mida ta oli rääkinud Nuni poja Joosua läbi.

(Joosua r. 6. ptk., 1. Kun. 16:34.)

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter London
101 Queen Victoria Street.
Diviisi Pääkorter, Riiga, Valde-
mara iela 33, 9.

DIVIISI KOMANDIRI KÜLAS-
KÄIK EESTISE.

Reedel, 5. augustil

7.30 õht. — Ühine sõdurite koosolek
Tallinna 2.

Laupäeval, 6. augustil

7.30 õht. — Päästnikoosolek Tal-
linna 2.

Pühapäeval, 7. augustil

10.30 e. l. — Ühendatud pühtsus-
koosolek Tallinna 1.3.30 p. l. — Ühendatud vabahoit-
koosolek Kadriorus.

7.00 õht. — Päästnikoosolek Tall. 1.

Esmaspäeval, 8. augustil

7.30 õht. — Päästnikoosolek Tartus.

JUHATAJA MÄRKMEID.

Sel ajal kui need read on trükitis, kapten Balsaitis ja kol.-ltm. Simpson on ühendatud pääste teenistuses. KIRNDAL HIGGINS, meie armastatud juht, kes kilastab Soome kongressi Helsingis, selle kongressiga ühenduses juhatab ka laulatust. Mõni õhtu tagasi Riia korpuse ja Pääkorterit ohvitserid ühes suure hulga sõduritega kogunesid jamaa ja soovisid kaptenile jumalagajatul hääd reisi.

Süvakuude kestes, mil paljud inimesed otsivad maal värskest, on sageli raske inimestele meele tuletada vaimulikku asju. Ohus on puhkeaja tunne, ja paljud ei mõtle Jumala nõudmistele aja ja mõtete üle, kuid meie ihu puhkab. Seda puhkeaja võib kasulikult tarvitada meele ja vaimu karastamiseks, mis võimaldab meile kanda elu koormat värskendatud vaimuga. Ma kutsun üles meie sõdurite, nekruteid ja sõpru kasutama seda aastaeaga õiges suunas, nii et vaimi kui ka ihu oleks elustatud ja ühendatud.

Viiemaste rüüaate jooksul olen saanud kirju, milles mehed ja naised juustuvad pattude põõrmistest. Peaaegu igas keskus on inimesi pöördunud, ja mõnel juhul on saavutatud võidu püha ja kurjuse välisuse üle. Olene tähtsust Jumalale kõigi Tema ihmituste eest ja meie olme veendumine rohkem kui enne, et Jumal viib meid suuremale asjule Tema riigi häaks.

Raskuste puhul, mis kohtavad meid, leiame lahenduse Kristuse sõnades: „Mina olen tee, tõde ja elu.“ Saagu need sõnad teile elavaks, ja kuigi teie lähete läbi mitmest tormist, mis mäsavalt teie elus, siis TEEE juhüb teie tavasse sadamasse, et saäl puhata igavesti.

Nagu teatatud mujal, kilastan ma Eesti korpuseid, ja ma ootan huviga koosolekuid, mis minu tundmise järele saavad õnnistuseks ja abiks. Paluge nende koosolekute pärast, et Piha Vaim annaks valgustust ja väge.

Jumal õnnistagu teid!

PÄASTEARMEE
JÄRELUURIMISE BÜROO

otsib kadunud isikuid, nü
Eestis kvi ka välismaades.
Tünales kogu maailma ümb-
ritsevat Armeel organisatsiooni,
on korda läinud paljusid teida.
Maks: Eestis — Ekr. 3.—
Välismaal — Ekr. 5.—

Address: Riiga, Valdemara iela
33—9, Tallinna, U. Sadama t. 11-a.
Vaksali pst. 8-a, Tartu, Tähe 124.

MURTUD SÜDAME HÜÜD.

SEE hüüd „murtud südamelt“ saabus mõne aja eest meile tundmatuna, kuid allikast, mis ei lase meid kahelda selle ehtsuses. Lugesime rohkem kui üks kord seda, kuid ilaigi mitte igatsuseta, et kirjutaja teaks tõde, mida ta on laulnud Armeel koosolekuid ikka jälle ja jälle:

„Sest murtud südant Issand trööstib
ja rasket vaimu õnnistab.“

Temale ja kõigile teistele murtud südamega tagasilangenuile, kes Jumalaga ühendused taganunud, ütleme Taaveti sõnadega: „Jumala meelepäralsed ohvrid on rõhutatud vaim; rõhutatud ja rusuks peksetud südant ei laida sa mitte, Jumal.“ (Laul 51:19.)

MILLINE on tunne, selstes väljaspool hääd tööd! Vastus, mitte ainult minult eneselt, vaid ka igalt vaeselt hingelt, kes on taganenud, on, et see osutub kurvaks igale mehele, naisele, poisile või tüdrukule, kes on joonud vabalt eluvest ja siis on tunnud jaau elujõe õnnistatud läheduse järele. Ma kandsin Päästearmeel värve rida aastaid, võitlesin hääd võitlemist, olin valmis kõnelema igahäga, kes tuli vastu, võisin laulda armsaid laule, võisin näha Üht Kannatajat, võisin kontrollida oma iseloomu Jeesuse Kristuse kaudu, võisin tungida lähemale troni juure, nii lähedale kord, et võisin tunda valguskirli enda ümber. See oli õnnistatud läbielamus, mida ma ei võin unustada.

Oh, millised südamevalud on mul nüüd, mõeldes poistele ja tüdrukutele, kes usaldasid mind nii vabalt ja kelle tähelepanu mina juhtisin Kõlga ristile ja andestavale Päästajale, kes on alati valmis ja ootab igauht ning kõiki ütlemata: „Sinu juure, Issand, tulen!“

On möödunud kuu aega sellest, mil viibisin Armeel koosolekumõõmis ja mil kuulsin sõnumit Jeesusest, samuti nagu tavaliselt seinis vabahkoosolekuid, kuid mõnikord sulgen oma silmad ja asetan end sinna, kujutledes, et viibin koosolekuid, kuna siis tunnen endal parem olevat.

Piävade möödudes kohtasin mõnega, kes samuti kannatasid nagu minagi, ja siis omanis jälle Päästearmeel vaimu, sooviga, neid aidada hääduse ja Jumala juure. Mõned inimesed võivad öelda, mis neile meeldib, kuid ei ole muud paremat kui vana hääl Armeel vaim. Mõni ütleb sulle: „Oh, ma tunnen endal palju parem olevat sellest päält, mil jätsin Päästearmeel.“ Ma ei usu neid. Nad teavad, et nad tõepoolest ei ole paremad, ja et nad ei räägi tõtt. Jumal teab, et nad ei räägi tõtt.

Kui ma kõneleksin tänapäev kellelegi, et olen õnnelik, mida ma tõepoolest ei ole, siis oleks see ebatõde, ja elu on nii lühike. Loobudes Armeest jälgisin paljud asju seni, kui pöörasin tähelepanu põlvitamisele väikeks palveks. Siis jätsin hoolituse tunda, et südamevalu teeb rulle väeva. Ma tean, kui ma ütlen midagi valesti, kuid ma tean, et ainult Jumala abi võib tuua parandust. Miks ma ei peaks paluma seda abi!

Ma tean kolme ustavat kohta, mis jäetud mulle: Jumal, meie Täevane Isa, Jeesus Kristus, meie Päästja ja Lunastaja, ja auline Tõde raamat, — piibel. Ma tahan võidelda nende kolme eest, nii kaua kui Jumal kingib mulle elu. Kuid see on raske võitlus, kui sul on seljataga kaotused ja pole lootust.

Ma kirjutaksin kogu õõ läbi, aga ma pean nüüd minema puhkama. Teie ei tunne mind, kuid Jumal tunneb. Paluge Teda oma palvetes ja usus, vaatama alla minu kaastundes. Vaim on küll valmis, kuid liha nõder. Minu viimased sõnad Armeel noorsoole on: Ärge loobuge kinni hoidmast Jumalast; see on väga tugev side, mille omanike kord.

Võit — on see teie päral?

Aga tänu Jumalale, kes meile ikka võitu annab Kristuse sees ja teeb oma tundmise haisu avalikuks meie läbi kõigis patigus. 2. Kor. 2:14.

Kui teie olete unustatud või jätetud tähelepanuta, ehk sihikult halvaks peetud, ja teie naeratate sisemuses, aniselt tundes rõõmu kannatustes ja tagakiusamistes, sest sellega ühes kannatate Kristusega — see on võit.

Kui teie häädusele vastatakse kurjaga, ja teie soovidega ei arvestata, teie nõuandest ei hoolita, teie arvamis mõnitakse, ja teie seda kõike vastu võtate kannatlikus, armastavas rahus — see on võit.

Kui teie võite armastuses ja kannatlikult läbi saada igasuguses korratuses ja ebatäpsuses, või mõnes pahanduses — see on võit.

Kui teie Pauluse kombel võite öelda: „Ma meel on rõõmus nõtrustes, teotustes, hädas, kiusatustes, ahastustes Kristuse pärast“ — see on võit. 2. Kor. 12:10.

Kui surm ja elu on teile ühesuguses Kristuse läbi — ja tehes Tema tahtmist, teie ei tunne rõõmu ühest rohkem kui teisest — see on võit; sest Tema läbi teie võite öelda: „Kristus peab väga austatud saama minu ihus, olgu see elu või surma läbi.“ Viil. 1:20. 1. Kor. 15:54.

Sõida pikkamisi!
SURM
on nii kindel!

MILLINE üllatav sõnum! See alustati Amerika kindlustusühingute poolt märklauadeld karde-tavates kohtades paa-ja teisejargu teedel, et hoida emal inimesi õnne-tuse eest.

See pani mind mõtlema, kuu nägin pilti, sest lause ise oli vaid väike osa sellest. „Sõida pikkamisi! SURM on nii kindel!“ See pani mind mõtlema kirjeldusele, mida lugesin inglise „Sõjahüüdes“ mõni aeg tagasi. „Ma ei teadnud, et see oli nii raske!“ — hoiaatus osavõtmise vastu lõbus-tustest ja kahtlastest meelealutustest. Sellel märkusel oli samasugune sõnum.

Kui autojuht loobub tähele pane-mast seda hoiaatus, võib ta õnnetus puhul põhjustada oma surma. Mi-dagi ei või siis teha olematuks tema hooletus, midagi ei või anda talle teist võimalust hääd tegemiseks. Liig hilja! SURM on nii kindel — seda ei saa muuta.

Või jällegi, kui autojuht ei hooli hoiaatusest, tekitab õnnetuse, siis põhjustab ta teiste isikute surma. See on palju kurvem, sest ei kahetsetu auto-juhtu poolt ega tõotus, olla tulevi-kuse hoolsam, ei või tuua tagasi elu tema hetkelise meelutuse süüdiud ohvrid.

See on hoiaatus, mida meie kõik peame pidama silmas oma päästmise elus ja tegevuses. Kas oled valmis mõne-kord kaotama oma meelt, või kas kõ-neled valjud sõnu, või toimid midagi ebatõelisel? Sõida pikkamisi; surm on nii kindel! Kas oled tunnud häda-ohu oma lõbusustes, meelealutustes, spordis, lugemises, maistetes nau-dingutes? Sõida pikkamisi; surm on nii kindel!

Kas oled kõnelnud kellelegi nende hoolituse üle — sa võid olla kor-puse ohvitser, muusikant või töote-gija laste seas — kas oled nende vastu rääkinud teravalt, neid kohelnud õhmelõdvate lausetega? Luba mind meele tuletada hoiaatus: „Sõida pikkamisi; surm on nii kindel!“ Ära lähmata mõne vaimulapse üle; sa ei saa seda asendada.

Tänu Jumalale, T e m a võib mõni-kord teha olematuks meie hoolituse halbtusi; kuid mõnikord jällegi näib Talle võimatuna tuua tagasi kahet-ust ja armu juure neid, kes on sur-mavalt vigastatud teiste viha ja ka-dudes tegejärele. Nii katsume järe-le kõik endid, ja vaatame, kas see silmapaistev teekäime hoiaatus pole mitte hoiaatus meile.

Sõnumid patustele.

MOOSES — „Teie saate tunda oma patu süüd.“

4. Moos. 32:23.

TAAVET — „Minu patt on mu ees alati.“

Laul 51:3.

SALOMON — „Kui patused sind avatlevad, siis ära kuula.“

Õp. sõnad 1:10.

JESAJA — „Keelduge kurja tegemast; õppige tegema hääd.“

Jes. 1:16.

JEEBUS — „Kõik patud ant-akse andeks inimlastele.“

Mark. 3:28.

JOOSUA — „Valige endile tä-na, keda teie tahate teenida.“

Jos. 24:15.

Piibli nurk.

Tähtis päättükk tähtsaimast raamatust. Hiibi 38.

„KES on see, kes mu nõu pimedaks teeb mõistmata sõnadega?”

Hiibi 38:2. — See on mees, kes on rõõmistanud Jumala sõidat õigusega, kes on pandud eeskujuks taevases nõukogus, mees, kes olnud kurradile märklauaks ja kelle vastu põrgu on kaotanud igasuguse võimu. Ta istub fiktsioonides ja võitluses piinatud isegi oma sõpradest ja hukka mõistetud nende poolt kui see, kes ära teeninud Jumala õiglase viha. Siski seletab ta oma lugu ja kaitseb oma asja nende seas. Ta teab, et ta on kõnindud eeskujulikkum Jumala ees, ja ta on veendunud, et „ta oma õigusest kõvasti tahab kinni hoida” vaatamata kõigele, mida nad ütlevad.

Ageduses hüüab ta: „Oh et ma teaksin, kust leiaksin Jumala! Ma seletaksin Talle oma lugu ja täidaksin oma suu tõendustega.” Ja jälle: „Oh et keegi mind kuuleks! Mu soov on, et Kõigevägevam muule vastaks.” Ja Jumal täidab ta palve.

Jumala esimene küsimus seab Hiibi asjaolu ette, et kuigi ta olnud

ERISUGUNE RAHVAS.

Jumala arm, mis õnnistust saadab, on ilmunud kõigile inimestele, ja juhatab meid, et meie peame ära salgama Jumalakartmata elu ja ilmalikkust, hindam, ja peame mõistlikult ja õigelt ja Jumalakartlikult elama seosesse maailmas; ja ootama õnnistust, lootust ja suure Jumala ja meie õnnistust, Jeesuse Kristuse, an ilmuistist, kes iseenasti meie eest on annud, et ta meid pidi ära lunastama käigete ilmekohust ja puhastama enesest erisuguseks rahvaks, mis sin on hiale tööle. — Tht. 2:11—14.

õiglane, on siski palju, milles ta ebateadlik. Seepärast on ta täiesti võimetu sõdima Jumalaga või vastama Talle, kui Ta kõneleb. Oleks Hiib näinud ja kuulnud koosolekut taevases, oleks ta atmanud, et kõik taevad ja põrgu, samuti ka tulvased põlved maailmas jälgivad suure huviaga tema võitlust, ta oleks rõõmistanud oma kannatuses; kuid ta ei teadnud, seepärast kõneles ta teadmatusest.

Kui meie teaksime tagajärgi, mis olenevad meie ülalpidamisest, siis meie ka rõõmustaksime nõrtesse, selle asemel, et nuriseda kiusatuste ja katsumiste ajal.

See päättükk on ilusaimad Hiibi raamatust.

Ühes järneva kolme päättükiga moodustavad nad entsüklopeedilise näituse kogu loodusteaduse helirendelis. Iga viimane kui märk asjust maa all või pääl, meredes või taevases on puudutatud, ja puudutades näitab Suur Helihooja oma lõpmatu tarkust ja näitab samal ajal inimese teadmise tähtsusetust.

Vaatleme mõningaid fakte, mis üles tähendatud harukordses salmis. Juurelides mõnda neist küsimisest leiame, et Hiib näidab neid küsiks meil tänapäev, saaks Ta sama vähe vastust kui Hiiboliit tema päevil.

Esimene rida küsimust käsitab maad, ta kaju, suurust ja ehitust. Inimesed on algusest pääl tegele- nud nende küsimustega ja arenenud kaheksanda sajandi valguses on meil see teadmine: „Meie oleme ju ab annu loobunud otsimast energia päritolu, siis peame ka loobuma lootusest ühesandest, leida elufoe algallikat.” Nõnda väljendas keegi tea-

EMADELE JA KODULE.

Kui päike paistab.

SEISTES täielises hommikupäikeses valguses, nagu pööratud tema pimestava toreduse poole, tunneme imelist füüsilist häaloju ja muagavust. Meie kogeme just samasugust vaimlist ilu, mõeldes suurele palvele, mida väljendas Mooses: „Issanda kaunidus olgu meie üle.”

Sellise palve sõnad, milles eemaldatakse varjud, sisaldavad analüüsi sellest, mida meie arvame, kõneledes Issanda kaunidusest. Meie mõtleme igale armsale sõnale, igale hiale teole, asjule, mis on armsad ja hääd inimeste elus meie ümber, ja selle kokkuvõtte kujutabki Issanda kauniduse kehatuse.

Iga üksikasi Jumala imelisest loodusest on Jumala kauniduse ja pühitsuse kajastuseks. Lindude laul, kastetilkade sätendus, suliseva oja muusika, mitmevärviline vikerkaar, mägede majesteetlikkus, lilled mitmekesidus. — kõik kuulutavad Looja käitetööd, kes on pannud kauniduse iga loodud asjasse.

Pühitsuse kaunidus on ülimalt olukorraks inimesele, meie iluarmastava Jumala kõrgeimaks loominguks, ja Püha Vaimu suur töö on selle pühitsuse kujundamine meie elus ja südames.

Iseloomu tõelist kaunidust, mis on südamuse ja piha elu tulemus, on sageli kujutatud igapäevase loo üksikasjus.

Oma surma pärastlõunal lord Knutsford, hästi tuntud „kerjuse printsina”, viibides haiglas ravimisel, kõneles oma sõbraga arstiteaduse imelisest edusammudest ja uutisest võitlusest haiguste ja tõvede vastu, mida peavad kõikjal arstid ja ravitsejannad. Kõneluse lõpul, kui tema külaline tõusis püsti minekuks, sosistas lord Knutsford: „Kuid ärge unustage roose!”

dusemehe artikli lõpus, mis käsitab sellekohast ainet.

Järgmine küsimus tegeleb merega. „Kes on mere uestega kinni pannud?” Miks lained, rutates jõuga kaldale, peatuvad leatud kohal ja ei tunga maale? Kust leiame rahuldavama põhjuse sellele salapärasele väele kui see, et Jumal on seadnud kindla kora, öeldes: „Siitsaadik pead sa tulema, ja ei mitte enam, ja siia- saadik peavad su lained tõusma.”

„Oled sa enese päevil hommikule käsu annud? Oled sa kodule tema aseme teada annud?” Öö ja päeva olemuse põhjused olid neile tundmatud, kuid nad oleksid neid teadnud, oleks Hiib pidanud vastama „ei” sellele küsimusele. Teadmine üksi ei anna meile mingit võimu päikese süsteemi üle. Kogu oma teadmiseiga ei suuda meie muuta päeva ööks ega ööd päevaks.

„On's surma värvad sulle ilmutatud?” Nimikond peab jällegi vastama eitavalt. „Kuid on leidetud leida surma sõlguvusi, katab saladus senini seda probleemi. „Oled sa lüme varanduse paikade juure saanud?” Ilusad kuuenergelised lilled, mis tekiavad lume külgehakkamisest

See oli selle suure mehe üks viimaseid väljendusi ja osutas ühele ligutavale juhtumile haiglas. Mõni kuu enne seda toodi Londoni haiglasse keegi vaene naine suures valus ja kannatuses. Püüti teha kõik, mida arstiteadus suutis, tema ravimiseks, kuid lu näis pikakamisi kahanevat.

Kord asetas ravitsejanna armastuse väljendusena haige voodi juure toreda kimbu roose. Haige avas oma silmad, et näntida lillede ilu. Neid nähes tekkis temas uus elu. See väike inimlik arusaamine õrnus tõi tagasi terve. Mõni nädal hiljem läks naine tagasi koju, jättes endalt aulise tunnustuse, et peale arstide ja ravitsejannade hoolsuse olid roosid suureks teguriks tema paranemisel.

Meie oleme väga tegevad mõnes asjas, lootes suuri võimalusi oma kaasinimeste teenimiseks, kuid me ei tohi unustada roose.

Apostel Johannes annab meile pildi igavesest aust, öeldes: „Sõna sai lihaks ja elas meie keskel.”

Meie kuuleme ütlevat, et kaunidus on vaatleja silmas. Kui meie loobume nägemast Kristuse ilu, siis on ta meie „Välja kistud kuivast maast, ja kui meie näeme teda, pole saäl ilu, milles igatseksime teda.”

Et väärtustada iseloomu kaunidust, me peame harima oma vaimilist arusaamist, sest vaimilised väärtused võivad olla ainult vaimiliselt mõistetavad.

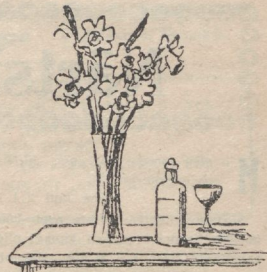
Selle kauniduse kasvatamisel on muutve mõju meie olsekohele ümbrusele. See avab teiste südame ukse. Meie saame paremaid naabreid, kasulikumaid kodanikke, targemaid lapsevanemaid, rohkem õrnu ja rohkem arusaajaid sõpru.

õhukestele tolmukibedele. Kes on uurinud lund, ütleb meile, et iga lüme kristall erineb kujult. Mikrokoobi tarvitamisega jõname lume varanduste juure — ilu varanduste juure.

„Võid sa välgud välja lasta, et nemande edasi lähevad ja sulle ütlevad: Vaata, siin meie oleme!” Nimikond annab õppinud rakendama välgud oma teemistusse sadadele elektrifondustele, mis viimastel aastatel, ei või teadust siiski anda kindlat vastust küsimusele: „Mis on elekter?”

See viimane küsimus päättüks oli väga sobiv esitada Hiiboliit tema ajal. Suures ettenägemise plaanis on Jumal hoolt kannud, et isegi rongal ei pea olema puudust. Kui suur kiskjate elajate pere saab kõigevägevamalt ülespidamist päevast päeva, võib Hiib tõesti usaldada Teda, kuigi ta ei või lahendada teda ümbristava pimeduse tumedat mõistatust.

Samuti ka meie, kuigi meie ei või ühes leida saladust, mis peitub Jumala tegudes, võime siiski õppida seda, mida Jumal siin sellega püüab meile õpetada.

Nõuanded naha puhastamiseks.

Sidrunivesi juustele loputamiseks.

Ei tarvitse olla miljonär, et karastada nahka, loputades juustesid sidruniveega. Selleks istarabeks võetagu ille pesnudu veele ühe ehk kahe sidruni mahi, selle järel tuleb juustesid loputada puhta veega.

Pestes pääd seebiga, jääb naha külge rasvakeri, mis levib üle kogu juustele. Harilikult veega loputades ei või seda rasva külge saada, ja kui rasv jääb naha külge, juustesid on kleevivad.

Värske, naha, kahjuta sidruni- hape sulatab selle rasva ära ja vesi loputab nii, et juustel pole kõigevähemat seebi jälge.

See loptus ei pleegita juusteid, ainult puhtusi annab juustele heledama värvu. Ühe sidruni pääl võetakse poolteist liitrit vett. Selle loptuse järel tulevad juustesid veel kord loputada puhta sooja veega.

Kliid naha puhastamiseks.

Kliid on väga hääd kätte eest hoidmiseks. Näsketele seabiotele kätte raputada natuke kliidid ja hõõruda, see kõrvaldab kõik plekid. Järgmiselt võib valmistada kätt pastat kätte puhastamiseks. Seebitükk peeneks teha, valada pääl 1½ tassi vett. Lasta leeda seni, kui seep ära sulab, siis juure lisada ½ tassi puhtaid kliidid. Hästi läbi segada, lopuks veel juure valada 2 loodi glitseriini.

Kliidid võib tarvitada ka püünaki puhastamiseks. Juustesid tuleb lahutada mitmes kohas ja tilgutada seda kleepiastat, nii et ta naha ligi pääseks. Lasta sepu jääda siia umbes viieks minutiks, siis hõõruda niikana, kuni tundub, et nahk põleb. Kliidid saab kõrvaldada, kui juustesid hästi soetatakse.

Hõõrumine kliidiga on üks kõige- paremat naha puhastamise abinõudest. Seda tehakse täiesti märja seabitatud frote-lingaga. Siis valada pääl kliidid ja hõõruda kogu keha.

Siina vanasõnad.

Asudes kõrvale ühe tolli, võid kaotada tuhat müli.

Ebaõiglaselt saadud rikkus on nagu lüme, millele valatud keeva vett.

Tuhanded müli pikkune rännak algab ühe sammuga.

Talutatud keel on vastupidav; hambad, mis on rabedad, hävinevad.

Tünamatu poeg on käsn oma isa näol; kanda seda on väga häbitav, selle kõrvaldada on väga valus.

Närtsinud lehti ja suverohelist.

Kirjutanud komandör Joh. Ögrim (Rootsi).

Ma olen roosike Saaronis, lillele, mis orgude sees.

Ülem laul 2:1.
Närtsinud lehtede kohta peab kõigepäält ütlemata, et nad kunagi olid rohelised. Täis elu ja ilu. See oli siis, kui jõud voolas neisse, jõud, mis tüve kurbu surmavise. Kuula!

Kuidas nad närtsisid, on jutustus mitmes päätükis, mis ei sisalda ühe huvi ega õpetust. Mine väljale valikes kevadõhtul, ja sa kuuled jutustamist. Väga võimalik, et kevade uus elu liigutab närtsinud lehti ja paneb neid krabisema ja sahisema, aga siial sa ei kuule muinasjuttu elust, vaid kurbi surmavise. Kuula!

„Ma jõin päikesevalgust ja kastet, ja ma kasvasin ja ajasin võsuid. Aga ühel päeval sattusin tülli ühe seltsilisega, ühe kaaslasega. Mõlemad olime suured ja tugevad, ja ei võinud kokku leppida rummi suhtes. Juhtus tugev kokkupõrge, nagu sagedasti varemalt, midagi katkes, ja ma enam ei tunnud enam samasugusena kui enne. Kõik sai nii tühjak ja kulfaks mu sees. Ma nälgisin ja janunesin, aga ramm, millest enne rikkalikult sain, ei jõudnud enam kohani. Alguses oli välimus ühesugune, kuid varsti kaotasin värvi, rippusin longus ja elutult, kuni langesin maha ja vajusin mullasse.“

„Minu muinasjutt on teistsugune,“ sõnas ahastuses teine leht. „Minu elu oli ainult rahu, rõõmu ja — nauhimist. Ühel päeval õppi-in tundma väikest putukat. Ta oli kaunis lahke, meil oli ühesugune värv, ja ma ei võinud ilalgi aimata, et ta nii hädaohtlik pidi olema. Tema jäi mu juure, chitas pesa ja kasvas, kuna äkki leidsin, et ta elas minu rammust ja elujõust. Leidus oli üllatus, aga oli juba liig hilja teda ära ajada. Kõik oli kadunud. Ma ei võinud enam üleva hoida ja langesin silgavuses ühes oma rikkujaga.“

„Oh,“ tuli üks hääl teiselt poolt. „Ma tundsin ennast nii valminuna, et vajasin vähem ja vähem tüvest. Ma ei kuulunud enam noorte hulka, vaid olen kogu aeg kaasa. Aga siis hakkas tunduma nii kuld, Seespool läks väga külmaks, ja ma vallanesin oksast. Sääli oli ka teisi lahiseid lehti. Tuul ajas meid sinna ja tänna, kunni sattusin nende hulka, kus praegu olen.“

Edasi võib öelda närtsinud lehtede kohta, et nad takistavad suvehaljendust. Nii kana kui nad seisavad ees, ei saa väikesed taimed täiesti osa päikese valgusest. Taimed närbutavad ja surevad kanges võitluses närtsinud lehtede rõhu vastu.

Sellepärast saadetakse välja tööli, kes korjavad kokku ja viivad

ära närtsinud lehti. Viiakse neid ära sellelt kohalt, kus enne nähti neid kasvavat ja haljendavat, ära, nõnda, et nad teisi ei takista.

Sarnane on seadus ja kohtumõistmine looduse riigis, ja sarnast leiamet ka vaimulikus ilmas. Oh, kõik need närtsinud lehed, mis teotavad ja teevad kahju Issanda taimedele. Ainult komme on järele jäänud tunnistuseks sellest, mis kunagi oli. Oh, kuidas nad katsuvad tagasi hoida ülevoolavat elu teiste juures, mis neile tundub nii piinlik!

Vaata meest, vaata naist, vaata neid kõiki, kes tagasi langenud! „Parem olla niisugune kui olen, kui teha nõnda, kui need nemand teinud.“ Sarnast vastust saadakse, kui kutsutakse inimesi Issandast otsima. Nõnda siis närtsinud lehed on takistuseks.

„Saagu need esiteks päästetud.“ ütles eile keegi naine kibedalt, tähendades mõnele, kes kandis kristlikku nime. Võib olla, et pahanud oli ta oma viga. Ehk oli ta leidnud mõne närtsinud lehe Jumala aias.

Tõesti, on väärt leinata hävitatud au pärast, mis on olnud, ja mida näeme nüüd endi ümber. Mis oleks Jumala riik tänapäev, kui kõik oleks seisnud töötavas ilus! Mis oleks Päästarmee tänapäev, kui kõik võidetud oleksid alal hoitud!

Siiski ei aita palju kaebada ega leinata. Ainuke abi närtsinud lehtede vastu on imetigija Jeesus. Tema võib surnutele elu anda, ja Tema võib hoida elus. Oh, et abi Siionist juba tuleks ja ruttu tuleks!

Mis praegusel ajal on kõige tarvilisem minu arvamise järele, on see, et armutuul puhuks närtsinud lehtedele sekka. „Päästmine“ võibab kõrgest poolhoidu, ja arvatakse, et see teeb hääd rahvusele. Oh, et seda oleks mõistetud enne! Korraldatakse häätatlikud käed aitavad kaasa. Kõik peab olema hää põhja pääl, aupaklik ja soliidne. Imestan, kas närtsinud lehed on meeles ja mis nende eest tehakse. Korraldatakse neid ainult või tehakse kõik, et neile uut elu anda. Siin võib teha paran-

damatu vea, nagu on juhtunud endisel ajal.

Oh, teie närtsinud lehed, teie kuulvanud luud, kuulge Issanda sõna! On olemas ülestõusmise-elu, mis meid ootab. Teil ei ole vaja hukkuda, aga ärge seiske ka takistuseks.

Kuidas levitab suvehaljendus mõnust enese ümber! Vanad ja noored rõõmuvad, nad on haaratud millestki, millele ei leidu nime, aga mis täidab nende ihu ja hinge rõõmuga. Elu võidutseb. Igavene on suleduud kaduvat. See on kaja Looja ütelsest: „Maast tärgaku noori füles, rohud, mis seemet kannavad,“ jne., mis jälle kord on korratud.

Niisugune on kord looduses ja samuti on vaimulikus ilmas. Elu ja ilu on Jumala rõõm. Vaata, mis Ta ise ütles selle kohta. Kas räägib Ta patriarkidele, kas oma vana seaduse rahvale ehk armast äravalitutele, kõnevis on üks. Räägiksite ühesuguse armuandmisest, ja Jumala aegade vahel leidub võib olla sarnadust, kuid üks asi on alati ühesugune, ja see on, et Jumal armastab vaimulikku elu ja kasvu.

Aabramile räägib ta õnnistusest nihtasti alguses kui lõpul. Aabram ei olnud ka närtsinud leht. Kuidas kirjeldab Jumal oma ootusi vana seaduse rahva kohta, ja kuidas lasob ta prohvetite läbi kuulutada heledat ja rõõmsa lootuse tulevikku, pettumustele vaatamata! Vana seaduse usuõpetus ei olnud närtsinud lehe õpetus.

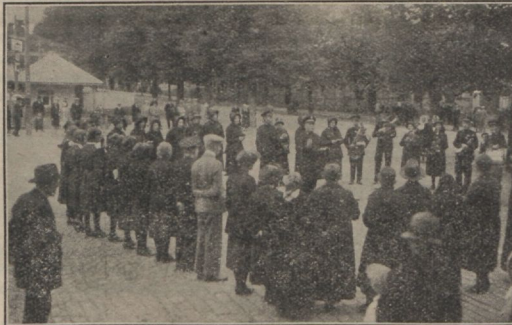
Mis ütles vana seadus selle kohta? Ta ütles, et Jeesus tuli Isa juurest, täis armu ja tõtt. Ta ütles meile, et oleme Tema täisusest saanud küll armu armu pärast. Ta ütles meile, et Tema vabastab meid patu needmisest. Jeesus ise ütles, et need, kes Tema sisse usuvad, ei pea jäänunema ega nälgima. Nende sees pidi olema voolavad eluvee allikad.

Apostlid elasid ja kuulutasid elavat usku. Inimesed ütlesid, et nad olid kui joobnud. Nad läksid hõikamiskõhta juurest. Nad lasid endide läbida, ja vanglas laulsid kiituse laule. See nende hulgas, kes sai rõhkest lõõke ja rõhkest kui teised kannatas hädaõhtudes, võidutseb ainult ja ütles: „Jumalale olgu tänu, kes alati annab meile võidu meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi!“ Oma kaasvõitlajatele ütles ta: „Olge alati rõõmsad Issanda! Taas ütlen ma teile: Olge rõõmsad!“ Vaata, see ei ole ka närtsinud lehe õpetus.

Keegi vana laulja väljendab sama mõtet järgmises salmis:

„Ja, nõnda läheb Jumala riigis, ja lastel on nii väga hääl.“

Meil on üks Jumal, kelle sarnast Ta aitab meid, hallelujah!“ [pole, Vaata, see on suveroheline.

Päästetud vabaõhukolekul.

Tunnistus ihelt seltsiliselt.

KAKS aastat tagasi oli mul võimalus külastada üht suuremat linnu. Kui päev oli möödunud ja päike veeres, läksin ühes oma sõpradega restorani einetama.

Säält tulles vaatasime äriaknaid. „Korrage mõned mu sõbrad tegid ettepaneku minna teatrisse, ja me pöörasime sammud sinna.“

Kuid enne teatrisse jõudmist nägime väikest hulgakest mehi ja naisi, kes mängisid, laulsid ja tunnistasid. „Ma peatun siin,“ ütlesin iseseisole, kuid mu seltsilised läksid edasi, pääle selle kui olid kuulanud lühikest aega.

Salvatsioonistide grupp tänavanurgas minud väga. Kuigi jälginis oma sõpradele ja läksin teatrisse, ei võinud me leida säält rõõmu. Tulin välja ja läksin tagasi vabaõhukolekule.

Päele lühikest aega astus keegi naissalvatsioonist ringi keskele ja kõneles alistest asjadest, mida Jeesus võib teha inimestele. Ehk küll ma ei olnud „väga suur patune“, tungis sõnum mu südamesse.

Olin kuulnud oma isa rääkivat imelikust rahvast, kes marssisid ja laulsid tänavail — kuid kes nad olid, — seda ta ei teadnud öelda. See oli esimene kord, kui puutusin kokku Armeega, kuid see tähendas mu südame ja elu andmist Jumalale; sellepärast olen tänapäev salvatsioonist ja ma ootan aega, mil võin saada ohvitseriks. Kuigi ma elan kaugel korpusest ja ei saa palju osa võtta koolekust, on mul siiski võimalus müüa „Sõjahüüdu“, mis on minule suure õnnistuseks. Selle kaudu võin anda abi mitmele ja levitada päästmisõnunit.

Tere tulemast kindralile kodus.

Lauapäeval, 9. juulil fervitati kindralit ja proua Higginsit Kristallipalats Londonis suurejooneliselt, tema tagasisaamise puhul oma kodumaale. Enne nende sisseastumist olid pillikult esitatud maad, mida ta külastas. Suur 19.000-päälise audients, nende seas 1.200 mängijat ja 800 lauljat, ihines Jumala kiituseks selle eest, et meie juht saabus tagasi terve, vana.

Tervitus Armees 67. aastapäeva puhul saabus Inglise kuningas George'ilt, ühes üldise tervitusega komandör Riechilt Rootsis, kes staabi ilēm ja proua Mapp juhatasid juubeli kongressi.

Proua kindral Higgins tõi häid teateid Armees tööst meretagustelt maadelt, kuna kolonel Pugmire ja ensain Pallant laulsid rõhuvuse-vastast koori „Päikesepäiste mügedes“.

Brifi komandör saatis kindralit, keda võeti vastu hoogsas käteplaksumisega. Kindrali tervituskõne oli täis Jumala kiitust saadud armu eest; Asutaja eest; endiste ja praeguste sõdijate eest; Armees ühtluse eest; ja 1.700 sõjase eest tema Meretaguses Sõjakäitus.

Sellele järgnes suurepärase muusikaline pidustus, mida juhatas kindral.

Kindral juhatas Soome kongressi juuli lõpus ja augusti alguses. Meie palume Jumalalt õnnistusi nende eriliste koosolekute jaoks.

„Seda tegin ma sinu eest.“

„Sest kes lihas on kannatanud, see on patu maha jätnud.“

1. Peetr. 4:1.

Ma mäletan kuskil olevat lugenud juhtumist kellestki haritud mehest, kes arvatavasti oli tagasilangenu. Ta peatus maa-vooraste majas ja astus tuppa, mille kolde kohal oli väga häa ristilöömit kujutav pilt ühel vana-aja kunstnikult, ja pildi all oli kirjutatud: „Seda kannatasin sinu eest — mis oled sa teinud minu eest?“

See küsimus mõjus temale sügavasti. Ta mõtles: Jah, mida olen ma teinud? Ta läks välja talli oma hobuste juure, et vabaneda sellest ebameeldivast muljest, kuid ta ei saanud seda unustada.

Nüis, nagu oleks jälginud teda maha rahulik häält: „Seda tegin ma sinu eest — mis tegid sa minu eest?“ Viimaks see murdis teda alla ja ta langes põlvili. Ta ütles: „Tõesti, Issand, ma pole ilalgi midagi teinud sinu eest, kuid nüüd ma annan sinu iseenese ja kõik, mis mul on, et seda tarvitada sinu teenistuseks.“

Ja kas sina pole ilalgi kuulnud seda häält oma hinges, kui oled põlvitanud risti all? Kas oled kunagi pööranud vaate sellele eeskujulikule kannatajale ja kuulnud tema häält, kui vaatasid tagasi vaevasele minevikule? Mis tegid sa minu eest?

Sepa koer.

Kirjutanud Asutaja
William Booth.

SEE on nii väga vana jutt, et ma vaevalt tahan seda jälle jututada. Ma kuulsin seda alles poiste ja mõtlesin, et igalüks teab seda, ja siiski ma ei suutnud hoiduda juhtimast tähelepanu sellele.

Minu imestuseks haaras see peaaegu igat juuresõlajat, tõeliselt avaldades enam mõju, kui seda oleks teinud pooltunniline avalik kõne.

Kuigi minule vana, on see jutustus paljule uus; ja ta kujutab küsimust nii imelisel hästi, et oli neile, kes seda enne kuulnud, mõjuvama kui mõnigi teine tuliinus jutt. Nii vana kui ta ka on, paluti see ometi paigutada „Sõjahüüdu“.

Kellelgi sepal oli kord suur must koer, paksu karvase nahaga, mis ütles, et koer oli harjunud — eriti talvel — lamama oma peremehe alasi kõrval ja magama sääl poolel päevad, kuna sepp tagus kuuma rauda just tema pää kohal. Ja kuigi tuliseid sädemeid lendas välkudes kogu aeg üle koera, nii harjunud oli ta nüraga ja tulega, et ta ei pööranud sellele mingit tähelepanu.

Tõesti, tükk kuuma rauda enam kui tavalises suuruses, juhulikult välkudes tema seljas, äratas koera oma unest, kuid sarnasel juhusel tuisis ta lihtsalt üles, raputas kuuma tüki ära, heitis rahulikult jälle maha ja magas edasi, nagu poleks juhtunud midagi.

EHMATATUD MEELETUSENI!

Juhulikult, olles meelitatud soojusest, asus ka mõni võoras koer samale kohale ja uinus nugarvasti. Kui aga sepp alustas tööd, mille tagajärjel tükkike kuuma rauda kukkus sisse-

tungija päale, kargas see üles nagu hull, tormas tänavale kui meeledu, hulguis ja vingus küllalt valjusti, et äratada kogu küla.

Samuti ka on inimesed, kes on istunud ja seisnud aastaid meie ruumides ja vabaühikooolekul, kuulata meie kõnesid, palveid, siiski täiesti külmad ja kaugele päästmisest. Nad on kuulnud meid kõnelemas natu pehmed, põrgu karistusest ja Jumala lõpmata armust, kuni nad on kuulnud, etseki teaksid nad juba kõike pääst; kuid teadmine ja sagedane kordamine, selle asemel et pehmendada, on ainult kõvennud nende südameid, kuni nad võivad kuulata ja kuulata vähemagi hardumusest. Ja kui ajuti suuremad mõjud valdasid neid ja käsu märistamised ning välguid mihiseid valjuniini ja elavamalt kui tavaliselt haarasid nende südamedunnistust; kui Kolgata kannatused tõsisemat ja hellamat kostsid nende kõrvu ja nad selle tulemusena tundsid oma seisukorra tõsisust, teatavalt hirmu tundes tagajärgedest, mida neil võib olla tuleb kannatada — mis järgnes neile? Nagu sepa koer tõusid nad lihtsalt üles, valasid pisara või kaks, hoisid petliku väitega, raputasid oma veendumused maha, heitsid maha endisse seisukorda ja uinusid edasi pattude sees, sageli, nagu karta võib, ärgates ainult surma külmaades voogetes või kohtupäeval alastuse karjega.

Kuid kui tuleb võoras meie ruumi — keegi, kes põlnud varem kuulnud kohtuvaid tõdesid patust, põrgust ja päästmisest. Kui need tõed nüüd kohtavad ta kõrvu, ehmatab ta, maa, tub rahutuks, ta peatub, mõtleb ja

tunneb nende maksvust enese kohta ja see tundmine viib teda kaheksapingile, Kristusele, päästmisele.

Mida ette võtta nende „sepa koortega?“ Meie ei või nende tunnistada kadunuks ega jätta saatuse hooleks. Ei, kallid, ei! See mõte on väljakannatamatu! Tõesti, ka neile on veel lootust! Mõned neist, kes ärkasid neilpühil, kuulsid nende liiki. Nad kuulsid sõnumeid armastust Kristuse huulilt, nägid ta auulis imetegusid oma silmadega, arvatavasti jälgnesid talle ja lugesid endid tema jäungriteks. On väga võimalik, et mõned neist nägid ta surma agoniast risti. Kuid hoolimata kõigest, nad ei murdunud siis ega tunnustalust. Kuid sel imelisel päeval tungis ja läbisես nende südant lihtsate apostlite lihtne sõnum, mis sai tõeks nende hingede juures ja sundis neid alla andma, päästmise hüüdega Jerusalemma tänavail.

Nii, mu sõbrad, peame omama enam püha jõudu, otsustavat meelt, vajutama kahterast tõemõõka sügavamini tarjundud kõrvadesse — nii sügavalt, et nad ei saaks seda kõrvaldada, parandada haava või vabaneda pattundimisest mujal kui risti all, ja meie peame päale tungima nii maa, kuni lõpp on võidetud.

Sepa koera lugu õpetab veel midagi: me peame tõmbama ligi inimesi oma ruumidesse, või ühel ehk teisel kujul kõitma hulkade tähelepanu meie ümber, kes ei tule veel põhjalikult imelist sõnumit, mida meil teida neile, et nad võiksid kuulata pääliskaudselt, ilma et see kõitaks võõra tähelepanu. Kui mägi ei tule Muhamedi juure, peab Muhamed minema mäe juure, ühel või teisel teel neeme omama mäe. See tähendab, ühel või teisel teel peame mõistma kõneleđa suurtele hulkadele, kelle kõrvad pole veel kinni paljust kuulmisest ja silmad pole veel pimestatud, nähes nii palju, et nad kuulesid ei kuule ega nähes ei näe, vaid kes otsustanud, kui nad kuulevad ja näevad, tahavad langeda põrnmu ning hüüda: „Mida pean ma tegema, et saada päästetud?“

Mu setsilised — kuus on lugu sellega?

Sepa koer magas rahulikult alasi kõrval.

Mu armsad,
armastagem üksteist, sest
armastus on Jumalast,

ja igalüks, kes armastab, see on Jumalast sündinud ja tunneb Jumalat. Kes ei armasta, see ei ole Jumalat mitte tunnud; Sest

JUMAL ON ARMASTUS.

1. Joh. 4:7, 8.

Tekst õppimiseks:

Ükski, kes õigust ei tee, ei ole Jumalast, ega see, kes oma vendade ei armasta.

1. Joh. 3:10.

PALJUD inimesed selles maailmas on väga isemeelsed. Kui neil on toredad majad, ilusad riided ja kõik, mida nad tahavad söömiseks ja joomiseks, ei tunne nad muret teiste üle.

Siin on mõistukõne, mille Päästja jutustas ühest sellisest mehest. Nii nagu kõik rikkaimad inimesed tol ajal, oli ta rietatud purpurisse ja peenesse linasesse, ja iga päev söi ta maitsevamaid ja valitumaid rooge.

Tema ukselehel, nagu teie näeti pildil, lamas vaene, haige kerjus-mees, nimega Laatsarus. Sel ajal ei olnud veel haiglaid, kuhu oleks võidud paigutada tõiseid.

Sellepärast polnud vaesel Laatsarusel ühtki, kes oleks ravitsenud tema haavu, ainult metsikud koerad tänavalt tulid ja lakkusid neid. Ta oli sageli väga kuri ja oleks tahtnud meeldi süüa raasukesi, mis kukkusid rikka mehe laulud. Kuid rikas mees ei mõelnud ialgi Laatsaruse avitamisele ega ei püüdnud teha teda õnnelikumaks.

Laatsarus aga ei kaebanud millegi üle. Kuigi ta oli väga haige töötamiseks ja tal polsoprü maa pääl, armastas ta ja usaldas Jumalat.

Aja jooksul muutus haige mehe tervis ikka halvemaks ja viimaks ta surigi. Ialgi enam

Isemeelne rikas mees.

Luuk. 16:19–31.

ei tunne ta nalga ega kannata Tema, sest inglid olid saadatud kandma teda koju taevasse, et viibida igavesti ühes Jumalaga.

Varsti pääle selle suri ka rikas mees, ja talle tehti toredad matused. Kuid meile pole õel-

dud, et inglid tulid ja kandsid teda taevasse. Õeldes tõtt, ma olen kindel, et ta oli nii tegevusse pidutsemisega ja tundis isemeelselt rõõmu kõige oma rikkuse üle, mida talle toodi, et ta ei leidnud aega mõelda Jumalale, palju vähem veel Tema teenimisele.

Kuid ärge tehke nüüd viga ega mõelge, et rikas mees oli halb sellepärast, et ta oli rikas, ja vaene mees hääl sellepärast, et ta oli vaesuses. Sest on rikkaid inimesi, kes tarvitavad kõik, mis Jumal neile annud,

tis ta alati oma väikese tütre sinna päevase piimahulgaga.

„Kas tahaksid õppida väikese laulu, mida võiksid laulda emale?“ küsis ühel päeval kapten lapselt.

„Jah,“ vastas väikseke. Siis õpetas kapten tüdrukule sõnad ja viisi laulule, „Kuis võin ma elada Jeesuseta?“

Saabudes koju sel hommikul, leidis väike tütarlaps oma ema keldrist talitamas piimanõude juures.

„Ema, ma õppisin uue laulu,“ ütles ta. „Kas tahaksid kuulata seda?“

„Jah, kallid,“ vastas ema, olles veidi undihimulik, milline see laul küll võis olla.

Siis hakkas väike laps õrnal häälel laulma laulu, mis oli tõlmanud ema emale Armeest. Sel hommikul tunnustas ema oma puudust elamises Jeesuseta. Ta nägi otsust mitte ainult enda suhtes, vaid et ta oli annud halba mõju ka oma lapsele.

„Tahan otsida Jeesust ja elada Tema,“ ütles ta. Nii läks ta kord jälle tagasi Armeesse. Sügavas kahetsuses alandus ta an-

Tema teenimiseks, ja keda kannavad inglid, kui nad surevad, Jumala juure, samuti nagu see oli Laatsarusega.

Agan ka kurb öelda, et on inimesi, kes on väga vaesed ja sõbruta, kuid inglid ei või viia neid au ja valguse maaille, sest nad ei saaks olla õnnelikud. Nad armastavad kõike, mis on halb ja patune, kuna taevass, nagu teie teate, on igaiüks puhas ja patuta.

Kas meie olemel rikkad või vaesed, meie peame alati pidama meeles, et Jumal annab meie elule õnnistusi, nii et võime kasutada seda teiste inimeste jaoks kui ka iseendile. Kuigi meie ei või olla rikkad maailma varanduse poolest, võime kõik olla rikkad armastuses ja lahkuses.

Sel kombel teeme õnnelikuks paljud inimesi oma eluajal ja viimaks kuuleme oma Päästjalt „hästi tehtud.“

Kui meil on saabunud aeg lahkuda siit maailmast, sõravad inglid tulevad meie juure, nagu nad toimisid Laatsarusega, ja kannavad meid kindlalt koju Jumala juure.

1. Kes lamas rikka mehe ukselehel?
2. Mida tegi rikas mees tema häaks? Miks?
3. Miks kandsid inglid vaese Laatsaruse taevasse?
4. Kuidas tarvitasi õnnistusi, mida Jumal andis meile?

destuspingile ja väljendas oma tahtmist Jumalale. Praegu on mõlemad, tema ja ta abikaasa korpuse all-ohvitserid, ja väike tüdruk on lapssõdur.

Korpusekadetile.

Tee midagi!

Sa oled annud enese Jumalale ja igatsed tõsiselt teenida Teda. Sa pead kohe algama mingisuguse tööga.

Kui sa tõsiselt ei teeni Jumalat, su läbielamised muutuvad tüumaks ja sa ise muutud kõlmatuks tööriistaks Jumalale.

Mõnel inimesel „meeldib töötada“, kuid nad tahavad teha ainult sarnaseid asju, mis näivad olevat tähtsad ja silmapaistavad, või mis neile meeldib. See ei ole armastuse teenistus. Armastus võib teenida Jumalat lahkel kombel. See peaks algama tehnikusega ja aitamisega oma inimeste seas kodas ja oma töökohal. Anna korpuses oma tunnustust, kui sul on võimalus, ja eriti vabas õhus, võta end „Sõjahüüdi“ miina. Võta endale grupp juhataja või tee ükskõik mida võid noorsoo töös.

Kui teed oma lihtsamat tööd Päästjale armastusest! Tema vastu, siis see soojendab su südant armastuses Tema vastu; ja mõtlema: Päästearmees teeb sind häaks Jeesuse sõduriks.

KORPUSKADETTIDE NURK.

Elu hästi kasutamine.

Kirj. keegi korpusekadet.

MEIE ole hästi kasutamine olemel sellist, mida meie nimetame väärtuslikuks elus. Mõnele on see au, mõnele rikkus; teised mõtlevad, et teadmised toovad nende ellu häädust, kuna teised jälle astuvad tegeliku teenimise jälgedesse. Kõik tahavad oma elus teha parimat.

Millist rada tahad sina käia?

Mul on vähe öelda neile, kellele ülimaks eesmärgiks elus on au ja rikkus, lõbud ja lugupidamine, kuid neile, kes pole veel otsustanud, mida teha oma eluga, soovitan ma tegelikkust teenimist. Tegelikku teenimise tee on üks tõelise õnne teid. Mis annab inimesele tema suurima õnne, see on teenida teisi. Maailma au ei või ial rahuldada! Inimene, kes püüab saavutada maailma au täiust, ei ole ialgi rahuldatud. See on vaid lühike näiline õnn elus.

Tegelik Jumala teenimine ületab igasuguse rikkuse. Mõeldunud ajad on annud meile palju selgeid näiteid selle kohta, et maailma hüved ei või tuua ialgi tõelist rahuldust ega õnne. Meie mõtleme George Eastmanile,

Lugege ja levitage „SÕJAHÜÜDU“.

Ameerika suurele Kodak vabrikute omanikule, ja Ivar Kreugerile, Rootsi tikukuningale, Euroopa ühele suuremale rahamehele. Kogu nende rikkus ei toonud neile rahuldust ega õnne üheks tunniskki, kui nad seda kõige rohkem vajasisid, ja mõlemad tegid lõpu oma elule.

Võib kindlasti öelda, et meie kasutame kõige paremini oma elu, kui meie asume kasulikele päästmisteenistuse teele. See pole kerge tee. Seda nimetatakse sageli enesalgaamiseks ja püsivuseks, ja kui me tahame saavutada tõelise rahulduse, peame valmistama endid ja kasutama aega parimaks otstarveks.

Raske töö ja püsivus toob valgu- seole mõnegi varjatud varanduse. Kui Beethoven või Bach poleks ialgi katsetanud mängida klaveril, nende andel oleks ilmutamatult läinud ühes nendega hauda. Ja nõnda on lugu paljudega meie seas. Meie peame arendama oma andeid, et neid kasutada teiste inimeste teenimiseks. Paljud omavad häid andeid ja soovivad kohtlaselt oma elu kõige paremini kasutada, kuid nende hääd soovid pole ialgi teostunud. Püsivuse ja raske tööd teadur leiame tee, kuidas oma elu kõige paremini kasutada.

Meie õnnistegija ja Issand ütles: „Otsige enne Jumala riiki ja Tema õigust, siis peab teile kõik pälgei antama.“ Kui tahame, et meie elu oleks kasutatud kõige paremini, peab Kristus juhtima ja jälgima meie samme. Tema tahab meid aidata, et leiaksime oma elu parima. Igaüks meie seast otsustagu olla Tema tru ja järelkäija ja olgu Temal meie elus õige ning vääriline koht.

Meie võitlusväljalt.

KORPUSTE TEATEID.
Tallinna 1. korpus.

Suvi oma ilu ja päikeseküllusega on jõudnud haripunkti. Ühes oma usstavate seltsilistega ei või meie valdika ajal ühesl ajal Jeesusest, meie Päästjast ja elupäikesest. Meie marsime põlevatava päikesekiirte saatel vabahükoosketele, kus avaneb võimalus edasi viia suurtel rahvahulkadele sõnuendust, muutvast päästmise tõest.

Õnnistagu meie Taevane Isa, et see sõnum oleks jäädvustatud paljudes hingedes. Oleme ka näinud Jumala Vaimu tööd hingede juures, kes kaheatus-pingil pisaraten kahetsevad oma mõõndunud elu. Oh, kannaks neid tõsine palve läbi võitluse ja kiusatus-te auisole võidule.

Oleme alanud neljapäeva õhtuti laste vabahükoosketele Rannavära viim. Hulgana kogunevad lapsed oma rõõmuküllaste nägudega, veel suurema rõõmuga õppides ja lauldes Armeie lihtsadi koor.

Meie võitleme ja tahame võita vanu ning noori Jeesust armastama.

V. Muul, ltn.

Tallinna 2. korpus.

Kaseokstega ehitud mootorpaat ujus ulkahele rannast sinisele merele ühel lussal pühapäeva hommikul. Paadist kostis imeline laul: „Mis laev see on, mis sinna viib, kus rahu igavest!“... Kes laulis? Üks väike sakl suurest päästesõjaväest sõitis vana maailmasõja kindluse saarele koosolekuid pidama.

Saarel oli vastuvõtmise sümboolik. Esimene koosolek peeti vallamaja õues, kõrgete punete varjuses. Keegi armeelane võis tunnistada, et ta enne on viibinud saarel kaitseväe sõdurina, aga nüüd on tal eesõigus olla Kristuse sõdur. Üldiselt usume, et Jumal õnnistab meie lihtsaid tunnistusi ja laule.

Meie koosolek oli pargis. Päästesõdurid olid väel kihil harvadane nähe sarnasel lõustuskooril. Tantsumüüsi ka avaltes noori, aga kui Armeie laulu ja muusika tõmbas tähelepanu enese poole, algas valmine võitlus. Jumal on vägev, mis armastuses on kiltvund, kannab vilja.

Palju „Sõjahüüdi“ osteti, nii et Päästearmee jäljed ei ole kadunud Naissaarel. M. B.

Võru korpus.

„Vaimutulu, oh puhu sa vägevalt,“ laulame ühes laulus. Pilved, mis katavad elutaevast, ajab vaimutulu laiali, ning elupäike võib vabalt anda oma soojust ja valgust.

Säärased olukordi on tulnud kogeda võitlusväljal.

Mõõndunud kuul oli võimalus külastada mitmeid kohti „Väikeses Värus“ nagu Valga linna ja Otepää lähel. Mõlemis kohtis tuid rahvahulged kuulama elusõna. Paljuil tärkas igatsus südames, paremini kui enne teenida Jumalat. Koosolekute lõppedes ei tahetud kuidagi lahkuda, vaid sooviti, et laulaksin üht kui teist Armeie laulu. Oodatakse peatset tagasitulekut.

Pühapä, 17. juulil, oli vabahükoosolek Võru lähedal „Tilleorus“, koos oli umbes 500 inimest. Suur osa kuulsid huviga sõnumit Jeesusest Kristusest. Paljuil oli soov loobuda patust. Ka jäl pidamata kiita järjekordne „sümm“ ehk tantsupidu. See ebaõnnestus koosoleku tõttu. Polnud enam kellelgi soovi tantsima minna.

On olnud õnnistusrikkaid aegu Võru ja Jumala Vaim on tegev olnud. Mitmel on tärkanud soov loobuda patust ja anda Jumalale. „Võidule me marsime, tuues hing ristile.“ Halleluujat. K. F. B.

Rahvusvahelisi teateid.

Korea. Territooriumi komandör kol. Barr kirjutas töö üle jaapanlaste seas Keijo's: Meil on kena hulga ke sõdurid-jaapanlasi, mõned neid on ärimehed, üks arst, üks õpetaja ülikoolis, kes on määratud noorsootöö juhtideks.

Tseilon. Kolombo meeste töös-kudokud ohvitserid juhatast mõõdund poolaastal 51 koosolekut vanglates. 125 vangit otsisid Jeesust. Naiste töös-kudokud ohvitserid pidasid koosolekuid Wellkade naisvanglas iga pühapäeva pärastlõunal. Kolm ohvitserit on proovihvitserideks Kolombo piirkonnas. — Adj. Borge kirjutas Kandy'st: „Rõõmu valmistas kaks pakki pilte... Mõõndunud laupäeva viibisid meie sõdurid Bogambara vanglas. Need asetatakse vangia müürile ja nõnda saadavad valgust vangia ämarusse. 400 inimest võtavad osa korrapäraselt meie koosolekust selles vanglas. Viimasel koosolekul Kandy vanglas üheksa meest võtsid vastu Kristuse kui oma Päästjat.“

Jaapan. Kuus nädalat kestis siin „palve ja väe“ sõjakäik, mis oli väga edurikas. Vabahükoosolekuid päästeti rõhkesti hingi. Eriline valgustetung kohvikutele ja körtsidele te-

kitas suurt sensatsiooni, jättes paljudele sügava mõju. Üldse külastati esimesel nädalal 2798 kohvikut ja restorani, peeti 582 vabahükoosolekut üle mütidi 4759 „Sõjahüüdi“. Sõjakäigu viimasel nädalal vanutatit 252 nekrutit ja 208 sõdurit.

Kesk-Ameerika. Kingston. Vanglatöö alal külastasid koosolekuid üle 300 mehe ja umbes 60 naist igal esimesel pühapäeval kuus. Isiklikult on kõnelnud 366 vangit. Ka on aidatud vabaneud vange toiduga ja riiega.

Lõuna-Aafrika. Komandör ja pronu Turner viibisid nädala lõpu Johannesburg i-s. Pühapäeva-õhtune koosolek anti edasi ringhäälingus. Nüüd on saabunud päikortereisse mitmed tunnistused selle koosoleku kaugelulatavast mõjust. Sada inimest kuulasid seda Päästearmee ruumis Cradocksi, ja tulemusena oli üheksa patust risti all.

Ida-Aafrika. Nairobiis avati hiljuti uus sõjakool. Meie oleme rõõmsad ühes oma Kenya seltsilistega. Kindral, staabiülem ja rahvusvaheline sekretär saatsid tervitust. Meie ootame suuri asju sellest ettevõttest. Edasi, Ida-Aafrika!

PÄÄSTEARMEE MUUSIKA.

Selgitavasti etekandest

Tallinna ringhäälingus.

Teisipäeval, 12. juulil s. a. oli Tallinna raadios pool tundi pühendatud Päästearmee muusikale heliplaadidelt. Mängisid Päästearmee rahvusvahelise inglise, saksa ja austraalia staabiorkestrid, kuna kavas oli ka meeskoori laul ja soolo. Päästearmee muusika iseloomu ja omapära üle kõneles H. Jänes kokkuvõetult järgmisi mõtteid:

Omajal ajal väljendas keegi kirjanik lause: „Päästearmee laulab enese ümber maailma.“ Ja see on ka tööpoolset teostunud, kuna Päästearmee on just oma muusikaga leinunud üle kogu maailma. See, mis peetakse Päästearmee juures väärtsükkeliks, on tema hästi korraldatud orkestrid ja mängubrigaadid, mis ete kannavad Päästearmee oma ringkonnast pärimiselt võrsunud muusikat. Päästearmee muusikas meil pole tegemist tavalise kirikumuusikaga ei siuliselt ega väliselt, kuigi mõlemil on ühine usuline alus ja usuline eesmärk.

Päästearmee sündis väljaspool kirikut, sellepärast kujunes ka tema muusikaline iseloom erinevaks kirikukust traditsioonist. Klassiline kirikumusika ei taha Päästearmee muusika ollagi, aga ta tahab inimesi äratada oma rõõmsate helidega paremate tunnete ja parema maailma otsimiseks. Väga võimalik, et nii mõningi viis ja muusikapala tundub paljudele inimestele kui — seda vast paljud oma päritolu pooltest ongi, kuid just siin selgubki kummaline asjaolu, et nende mõju on ja jääb ometi suurel määral. Suur osa Päästearmee heliloomingust on aga algupärane, mille on loonud Armeie tegelased ise,

sageli oma isiklikkude libeliamiste ja kannatuste tulemusena.

Päästearmee muusika iseloom on ka vastav selle organisatsiooni eesmärgile ja korraldusele. Ei ole küllalt, kui kõlaks sääl muusika, mis vaid tahaks mõjuda kuidagi kunstiliselt, aga ometi suudab ta rahuldada otsivat hinge ja pakub talle ka vastava muusikalist naudingut. Edasi on Päästearmee muusikasse valatud küllalt väelilist sõjavaimu, üles-ehitavat, julgustavat, mis väga kohane Armeelike päätteväelise. Päämised on need soja- ja juubelviisid, mis kõlavad Päästearmee koorides ja orkestrites. Võlge juustid geida, et see muusika on usuliselt kõrgel tasapinnal, ta on hääl kuulda kõrvale ja suudab mõjuda puhtalt. Sageli küll ilirõõmsad viisid, aga hilgi mitte kurvad, sest kurbus ei tunda Armees.

Kui rääkida ka Päästearmee muusika tegelaste üle, siis on selleks häädte ettevetega isikud. On arusaadav, et juba iga Päästearmee aktiivne tegelane kõigiti harrastab muusikat mängus ja laulus. Aga ka päästeohvitserid on muusikale, juba-tavad koore ja orkestreid, mis siis koosolekuid esinevad rahva ees, olgu ruumis või vabas õhus.

Eriiselt harrastavad muusikat Päästearmee staabiorkestrid, mis on organiseeritud iga maa pääkorterit juures, kus Päästearmee töötab. Nii on üks tuntum staabiorkester rahvusvaheline, inglise, mis oma mitmesajalise liikmeka mängib sageli Londoni kuulsas Kristall-palees.

Mõõga ja kilbi brigaad.

Piiblitekstid augustis.

Lauka.	T. 16. 61:—11
E. 1. 9:23—36	H. 16. 62:—12
T. 2. 9:37—50	N. 18. 63:—19
K. 3. 9:51—62	R. 19. 64:—12
N. 4. 10:—12	L. 20. 65:17—25
R. 5. 10:13—24	
L. 6. 10:25—42	

Lesaja.	P. 21. 36:—12
E. 7. 52:—15	E. 22. 37:—11
E. 8. 53:—12	T. 23. 37:12—20
T. 9. 54:—7	K. 24. 37:21—31
K. 10. 55:—13	N. 25. 37:32—40
N. 11. 58:—14	R. 26. 38:—12
R. 12. 59:—14	P. 27. 39:—13
L. 13. 59:15—21	L. 28. 40:—17
P. 14. 60:—12	E. 29. 41:—13
E. 15. 60:13—22	P. 30. 42:—11
	K. 31. 43:—5

PALEVAINEID.

- August 7. Ida- ja Lääne-Aafrika.
- „ 14. Meie sõjakoolid.
- „ 21. Lääne-Aafrika.
- „ 28. Noorsoo-päästmine.

„SÕJAHÜÜD“ VÕITLJATE NIMESTIK

Nr. 36 — Juuli 1932.

Ohvitserid:

Ltn. V. Muul 75 eks., ltn. H. Eimann 40, ltn. M. Blees 25, ens. N. Pettersson 25.

Allohvitserid ja sõdurid:

Seers. E. Viikmann 50 eks., laekur J. Kütt 30, sekrr. A. Tuisk 30, envoi L. Bakul 25, seers. L. Rattik 25, seers. F. Leemann 25, seers. E. Niemann 25, seers. A. Reismann 25, k-kad. H. Panso 25, sõd. E. Alberg 25.

Korpuste adressid:

- Tallinna 1 korpus U. Sadama t. 11-a. Einsain N. Pettersson, ltn. V. Muul.
- Tallinna II korpus Vaksali pst. 8-a. Einsain S. Ambrosen, ltn. H. Eimann, ltn. M. Blees (samaritani punkti).
- Tartu korpus Tähe tinn. 124.
- Ltn. J. Matveus, ltn. S. Muusekant.
- Võru korpus, end. allhuv. kasinos. Leitnant K. Bernadt.

Igas korpuses peetakse koosolekuid järgmisel ajal: Pühapäeval, kl. 10.30 pühitse koosolek, kl. 7.00 e. päästmisekoosolek. Teisipäeval, neljapäeval ja laupäeval kl. 7.30 e. päästmisekoosolek.

Olete sidamast kutsutud osa võtama.

Inglismaa on teatavasti Päästearmee sünnimaa, sääl saab ka rahvusvaheline päästaap, mille tõttu muusikalisel on rahvusvahelisel staabiorkestrid suur tähtsus.

Europa suurematest staabiorkestrites on Päästearmeel Saksamaa Berliinis, mis küllaldest rahuldab Saksamaa kuulajaskonda. Ka teisi orkestreid on Euroopa taapsid, nii on neist meile kui põhjamaalastele lähedamad Daani, Rootsi ja Soome orkestrid.

On kindel, et just muusika on Päästearmee ühe üks põhjusi, kuna sellega osatakse ligi tõmmata inimesi ja muusikale rakedada kumstianhelisi isikuid. Kõik sünnitõelises Jumalateenistuses vaimus. Orkestrite motokas on tavaliselt: „Laul ja mäng Jumala auks.“

1.

1. Pühal ristiteel koju lähen ma, see üksi viib elusse. Kui ma seisma jään, ehk kui kõrvall läen, ei siis jõua ma sihile.

2. Ahnult ristitee koju viib. / Nüüd ma selgelt näen, kui ma koju läen, et ristiteel koju saan.

2. Tahan rutata vere jälgedes nüüd aegsasti edasi. Kuni sinna saan, kus kõik õndsaid näen, kes siin võideldud truustis.

3. Maha jätan sind, mässav maime tee, sest igavest lahkuu ma, sest et ülesse taavaroomusse, kutsub Issand mind hingama.

2.

1. See, kes tunneb Jeesust, imevõttes võitlusteki võitjaks jääb. Tootused Ta sõnas — kaljust kindlamad.

Imetähed usu läbi sünnivad.

Võitu, võitu, vere väes on võitu, võitu, Talle vere sees. Meiega on Jumal, imejõud on Tema!

sõnakulelikud saavad võidule.

2. Ära lase sõjas julgust kaduda, ehk küll pimeduse vägi ähvardab. Isa armu kätel hädas aitavad. Imetähed usu läbi sünnivad.

3. Kui ka ristitules usu provokatsioon, kanglane surmani jääb ustavaks, Isa lootus meile seda kinnitab: Imetähed usu läbi sünnivad.

Kogu tuliseid süsi oma vaenlase päale.

KEEGI ori, kes oma hää ülalpidamisega oli oma isanda südame võitnud, nägi ühel päeval orjaturu neegrit, kelle hall pää ja küürus selg tunnistas tema vanaduse jõuetust. Ori palus oma isandat, et ta ostaks ära selle neegri. Isand väljendas oma imestust, kuid lõpuks oli nõus. Vanamees osteti ja viidi koju teiste orjade juure.

Kui nad olid kodus, ori, kes tema eest oli rääkinud, tõi ta oma omni, pani ta oma voodi, söötis teda omal lülul, andis temale juua oma nõust, ja kui ta värises külma pärast, viis ta välja päikese kätte.

„Mis see kõik tähendab?“ küsis keegi, kes seda nägi.

„Kas tema on sinu isa?“

„Ei.“

„Vend?“

„Ei.“

„Sinu sõber?“

„Ei. Tema on minu vaenlane. Palju aastaid tagasi, kui olin veel poisike, tema varastas mu ja müüs orjaks. Meie hää Issand on elmund: „Kui sinu vaenlasele on nälg, sööda teda; kui tormal on janu, jooda teda, sest seda tehes kogud tuliseid süsi tema pää päale.“

„Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et Ta oma ainusündinud Poja on annud, et ükski, kes Tema sisse usub, ei pea mitte hukka saama, vaid et igavene elu temal peab olema.“

Laulud.

3.

R. M. 36.

1. Mu lõbud olid patused maailmas elades, kuid siis mu vaadet valgustas sääl Kristus — Püha Tall.

Ah, Sa Isa Püha Tall, Sa ohver Kolgatal, kes ristil olid surmani, et teha mulle hääd.

2. Ma nägin Teda ristipuul, täis surmavalu, verd.

Kui tume pilv mind kattis sääl, nii seistes risti all.

3. Mu viimse hingetõmbeni mul meeles Tema piik, Ta surmas nägin oma süüd, — see südamesse läks.

4. Ja teine piik mul tüles: „Laps, mul anna südame. Mu veri sindki lunastas, ja surm viis elule.“

5. Ma tüsin püsti puhtana ja Vaimu väge sain. Oh Jeesus, Sind ma jäigin nüüd — sa oled austusväär.

Päästearmee misjonitöö Koreas.

Koreas on Päästearmee misjon võrdlemissi noor. Kui Päästearmee pioneerid aastal 1908, saabusid Koreasse, alustasid nad kohe tõlkide abil misjonitööd. Nad ei jäänud ootama paremaid võimalusi, vaid kasutasid aega. Kartmatult peeti esimesi Päästearmee koosolekuid. Võitlused, mida nad pidid läbi tegema, olid väga raskest. Suur osa rahvast kohtles neid umbusklikult. Maad valdas sel ajal poliitiline rahutus ja selle tõttu püüdis suurel hulgal korealasi Päästearmeed rohkem poliitiliseks kui usuliseks liikumiseks.

Varsti pärast seda, kui Päästearmee lipp hakkas lehvima Koreas, püüdis ohvitserid suurte jõupingutustega võita pärismaalasi usule Jeesusesse

Korea naised Päästearmee varjupaigas.

Kristusesse ja neid kasutada rahva teenimiseks. Seda oli kergem kavatseda kui teostada. Et teostada neid kavatsusi, pidid Päästearmee ohvitserid kannatama palju raskusi.

Korea, mida nimetatakse ka „hommikuvaikuse maaks“ ja „sisserändajate riigiks“, oli mitmete sajandite jooksul eraldatud välismaailmast. Ta ei tahtnud tegeleda niihästi kaubanduse kui ka usulisel alal läänepoolsete rahvastega. Kõik tehtud katsed, sinna viia ristiusku, jäid täiesti tagajärjeta. Veel kuuskümmend aastat tagasi, enne kui sinna tuli Päästearmee, oli maksimaalne seadus, millega kästi hukata kõiki kristlasi.

Umbes 80 prots. rahvast elab küllades. Päästeohvitseride eesmärgiks oli sellepärast ka Armeed 1906 kõige esmalt levitada küllades. Et külladada mitmesuguseid maakohi, on nad sunnitud pikki matke sooritama jalgsi või ka jalgratastel, ühtlasi kaasa vedades oma toiduaineid ja magamistruideid. Töö küllades edeneb eriti viimaste aastate kestes. Ka on teinud edusamme töö kerjuspoiste keskel Seoullis, mida alustati mõne aasta eest. Valitsus kinkis Päästearmeele ilusa maatüki, millele ehitati hoone. Selles leiduvad töö- ja eluruumid, kus võivad viibida poisid, kelle ette ükski ei kannu hooit. Linnavõimud, valitsus, samuti ka Jaapani kuninglik perekond annetasid raha selle asutise ülalpidamiseks. Ka on asutatud kodu naistele ja tütarlastele.

4.

1. Väsin rändaja, oh kuule, Mis sul Jumal tootand: „Eluteedel, kus sa lähed, Mina olen sinuga!“

„: Mine julgelt, :; Mina olen sinuga, Kuni taevasse kord tuled, Mina jään nüüd sinuga.“

2. Kui sa kiusatud ja põlgitud, Kõigest mahajäetud ka, Meeles pea, mis Ta tootand: „Mina olen sinuga!“

3. Kui ka lootus sinul kaob. Minevik on unustud, Et see sõnum tooks sul rõõmu: „Mina olen sinuga!“

4. Kui su üle surmavari Oma tiivad laotab, Kuule, mis Ta sulle ütleb: „Mina olen sinuga!“

5.

R. M. 151.

1. Südameid on ilmal tarvis, Puhastatud südameid, Kes on oma minast lahti, Puhast Vaimust juhtitud. Südameid, kes seisvad julgelt, Kuigi võitlus raske on, Ja kes kõike teha püüvad Ahnult oma Päästja auks.

Südameid, kes lippu tõstvad Raskemates võitlustes, Kes ka surma läevad julgelt, Päästja järel kõndides.

2. Südameid, kes seisvad truult, Kuigi teised laevavad. Südameid, kes kaasa tundvad Neile, kes on vaevatud; Südameid, kes armastavad, Ennast ära saljades, Ja kes kõiges öelda võivad: Sündku Sinu tahtmine!

3. Südameid, kes kõike teevad Langenute päästmiseks. Leigetel ei ole paika, Lippu alla jäämiseks. Südameid, kes valmis andma Viimast vereatilgakest, Raskusi kõik julgelt kandma, Nii kui Jeesus teinud tõest.

KOORID.

Jeesus kõige kaunim, teda armastan, Rohkem kui kõik mul Tema armastus. Tema jälgis käies ei ma tunne kartust teel, Jeesus see, kes armas mul.

„: Ka mullegi :; on vaja aulist päästmist ka mullegi. (Ka sullegi). :; Las päästevanker veereb, :; iga hinge päästmiseks.“

Mu tulevik on veel tundmata, Kuid tänini Ta mind kannud, Sest laulan õnnelik, mureta: Veel täna aitab mind Issand!

„: Täna ma Jeesust armastan :; Ta järel käin nüüd rõõmuga, Täna ma Jeesust armastan.“

Päästehulgad peavad võitma, Sest meil käsk on Jeesuselt, Patust tuua ristile. Päästmispüüd on me hüüd. Tules, veres läheme nüüd Vaimu väes.

„: Jah, olen õnnelik :; Kui Jeesus minu sõber on, Jah olen õnnelik. Jah, sääl on :; rõõm :; rõõm hinge sees :; Au Ta nimele!“

„: Ta tuli alla päästma, :; Sest Ta meid armastas.“

Au ja kiitus, Jeesus päästab, Au ja kiitus Tallele! Kallis veri patust peseb, Au ja kiitus Tallele!

Vere läbi, vere läbi On su hing sääl puhastud? Patukõtest vabastud? Vere läbi, vere läbi, Oled õnnis, päästetud, vere läbi!

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 2 krooni, ½ a. 1,10 kr. Üksiknumber 15 st. Vastutav toimetaja: enval I. Bakul.

Väljaandja: Päästearmee.

ESTI

RAHVUSRAAMATUKOOL

AR